

Občinske volitve.

Prihodnje dni se prične v Sloveniji boj za občine. V Trbovljah se vršijo volitve dne 6. junija, v celjskem okraju dne 16. junija, v vranskem 17. junija, v šmarnskem 20. junija in v laškem 21. junija. V drugih okrajih so volitve že tudi razpisane, a se vršijo pozneje. Tako n. pr. ima mariborski okraj občinske volitve dne 10. avgusta.

Delo slovenskih Judežev.

Vse stranke se živahno pripravljajo na te volitve. Naši nasprotniki, to so Pašičevi in Pribičevići ljudje, so dobili od svojih generalov komando, da naj po vseh občinah delajo zgago in razdor. Dobili so za svoje hudobno delo na razpolago tudi denar. Glavni njihov cilj je, oslabiti in razcepiti našo Slovensko ljudsko stranko.

Vlaganje kandidatnih list.

Hvala Bogu, naši vnati in vstrajni možje in fantje tudi ne držijo rok križem. Po vseh občinah opazamo žilavo delavnost naših zaupnikov. Kljub nepojmljivi naglici, s katero je celjsko glavarstvo razpisalo volitve v vseh sodnih okrajih tega okrajnega glavarstva, so naše krajevne organizacije v vseh okrajih vzorno izvršile prvi del volilnega dela: Vlaganje kandidatnih list. Iz mnogih občin že imamo poročila, da je vložena samo lista naše Slovenske ljudske stranke.

Glasovanje. Nasprotniki proti udeležbi naših.

Prihodnje dni pride v prvoimenovanih okrajih na vrsto drugi del, volitve same, glasovanje samo. Kjer je vložena ena sama kandidatna lista, v tistih občinah ne bo volitev, ampak so s tem že vsi kandidati izvoljeni. Kjer pa sta vloženi dve ali več list, tam se bo glasovalo in sicer zopet s kroglicami. Celjsko glavarstvo, ki je s svojim načinom razpisa občinskih volitev menda hotelo vzeti patent na svojo protiljudsko postopanje, je določilo za volitev same delavne dni in to sedaj v najhujšem kmetiskem delu. Ne bi rekli dvakrat, da se je to zgodilo po navodilu Pribičevićevega agenta Žerjave (saj vladajo na celjskem okrajnem glavarstvu Žerjav-Pribičevići demokrati), ki upa na primeroma majhno udeležbo priprostega ljudstva: kmetov, delavcev in obrtnikov. Znano je tem ljudem, da ima ljudstvo, katero ni v taboru Pribičevićevem in Pašičevem, sedaj največ dela. Obenem računajo ti izjemalci ljudstva na kar največjo udeležbo svojih gospodov demokratov in tistih, ki se bodo dali z Judeževimi groši plačati. Tako bi centralistični demokrati, katerim celjsko glavarstvo slepo služi, potvorili ljudsko voljo! Zakaj neki?

Slovenija proč od Beograda?

Pašičevim in Pribičevićim hlapcem je na izidu sedanjih občinskih volitev zelo mnogo ležeče. Saj so sedanje občinske volitve v najtesnejši zvezi z našim bojem za samostojnost (avtonomijo) Slovenije! Ako zmaga pri občinskih volitvah v Sloveniji Slovenska ljudska stranka, bodo naši borci, naši poslanci, ki kličejo neprestano: Slovenija proč od Beograda!, imeli lažje stališče. Pokazali bodo Pašiču in Pribičeviću, pa tudi samemu kralju izid o občinskih volitvah. Mirno bomo lahko zaklicali centralistom: Roke proč od naše Slovenije! Če pa bodo naši ljudje pri občinskih volitvah nasledili demokratom, radikalom, samostojnim in drugim nam nasprotnim strankam, potem bodo v Beogradu Pašičevci in Pribičevići lahko zaludili našim poslancem v obraz očitek: »Saj slovensko ljudstvo ne mara od Vas zahtevane samostojnosti! Ono je zadovoljno s sedanjo vladjo, s srbskim centralizmom, z gospodarstvom iz Beograda! Kaj še hočete! Molčite!« — Radi tega so občinske volitve v Sloveniji za Slovence osobite važnosti!

Džungla.

Roman iz afriških pragozdov.

Angleški pisal E. R. Burroughs. — Prevedel Paulus.

10

Njihovi lastni mladiči so vse to znali že s tremi meseci, močnejši in večji so bili nego belokoži najdenec v treh letih. Vedno ga je morala Kala nositi in vlačiti za seboj.

Starejši člani družine so zmajevali z glavami nad njim, češ iz tega črvička ne bo nikdar nič prida junak, še skrbeti bodo morali zanj na stara leta. In da ni Kala skrbno pazila na njegovega gojenčka, že zdavnaj bi ga bili s poti spravili.

Mlajši pa so se norčevali iz slabiča, hodili so ga gledat, dražili so ga, če slučajno ni bilo Kala blizu, cukali so ga za nežne rokice in nogice in ga vabili seboj v goščavo in v vejevje ter se mu režali, če je nerodno in slabotno kobacal komaj po tleh.

Klicali so ga za Trzana, kar pomeni belokožca. Kajti tudi živali imajo svoje posebne glasove, ki z njimi druga drugo kličejo in vabijo. Vsi so bili že vnaprej prepričani, da bo od slabosti poginil.

Pa belokoži slabič ni poginil.

Čimbolj je rasel v leta, tem lepše se je razvijal. V moči in rasti so ga sicer res prekašali živalski mladiči iste starosti. Kajti gorila je z desetimi leti dorasla žival, meri cela dva metra v višino in je na vrhuncu svojih moči. Trzan pa je bil še tudi z desetimi leti nedorastel fantič in primeroma zelo slab.

Toda kak fantič je bil! In kako zelo je prekašal živalske mladiče po duhu, po svoji bistroumnosti in iz-

Pašič in Pribičević pošiljata svoje hlapce proti nam . . .

Pašič sam napoveduje, da bo njegova stranka naskočila tudi Slovenijo. Ko je dne 27. maja Pašič-Pribičevićeva manjšina na sramoten, protipostaven način zaprla večini ljudskega zastopstva vrata skupščine, je drugi dan Pašič v radikalnem klubu govoril, da se mora srbska radikalna stranka preustrojiti in da morajo radikali in vlada posebno pozornost posvečati Sloveniji! Nam je jasno, kaj to pomeni! Da kolikor mogoče razcepijo tesnosklenjene vrste naše stranke, ponujajo plačani hlapci Pašičevi in Pribičevići našim ljudem pri sestavljanju kandidatnih list kompromise. Ustanavljajo razne gospodarske in stanovske stranke, misleč, da bodo naše zvalili na limanice.

Sredstva nasprotnikov: denar, časopisje, izdajice . . .

Znano nam je, da so vrgli v to svrhu zelo mnogo denarja, da bi podkupovali lahkoverne in neznačajne ljudi. Cele kopice časopisov: »Domovina«, »Tabor«, »Jutro« in »Narod« itd. mečejo zastoj med naše ljudi, da bi zastrupili mehka srca slovenskih volilcev. Javna tajnost je, da so naši nasprotniki pripravili podpirati v Sloveniji celo Prepeluhovo hrvatsko republikansko stranko, samo da Slovensko ljudsko stranko pri občinskih volitvah premagajo, oziroma jo oslabijo in razcepijo. Slovenske Judeže lškarijote bodo vpregli v voz, ki bi naj povozil našo Slov. ljudsko stranko in ji odvzel moč, boriti se še naprej uspešno proti Pašiču in krivicam, ki prihajajo iz Beograda.

Občine hočejo oropati samostojnosti.

Našim neprijateljem, ki bi radi Slovence in Slovenijo popolnoma izmозgali in zasušili, pa je še ležeče na nečem drugem. Srbski radikali in Pribičevići demokrati so izdelali načrt za zlaganje ali združenje občin. Hočejo slovenskim občinam vzeti njih samostojnost (avtonomijo). Dosedanjih 5 do 12 občin bi združili v eno. Županom in občinskim odborikom bi komandirali komisariji in od beograjske vlade imenovani »pisarji«. Ljudstvo bi imelo samo pravico plačevati in molčati. Dočim imajo občani sedaj več ali manj blizu do občinskega urada, bi morali v slučaju, da se zlobni načrt teh ljudi uresniči, za vsako malenkost iti ure in ure daleč. Da bo cela Slovenija po vseh svojih občinah protestirala proti taki kršitvi občinske avtonomije, složite se volilci vsi na kandidatne liste Slov. ljudske stranke!

Posebna prošnja: Bodite edini! Proč s prepiri in s sporil

Poleg prošnje za složni nastop naših ljudi pri občinskih volitvah imamo pa še eno prošnjo: Pustite na stran vse osebne spore in prepire, kakor tudi krajevne obzire. Pokažimo povsod enotno fronto poštenega slovenskega ljudstva. Iztrgajmo z veliko udeležbo pri volitvah, s skupnim nastopom in zvestobo naši Slovenski ljudski stranki, da so vse nakane nasprotnikov, odvrniti Slovence od SLS, zamanj!

Hudobni nasprotniki ne smejo zmagati!

Začestno bi bilo za slovenski narod, ako bi po občinskih volitvah triumfirali nasprotniki, češ: »Poglejte Slov. ljudska stranka nima več toliko pristašev, ne zastopa cele Slovenije, saj so občinske volitve to pokazale! Slovensko ljudstvo tudi ne zahteva avtonomije, kakor jo dr. Korošec in poslanci Jugoslovanskega kluba zahtevajo. Slovenci so volili stranke, ki so zadovoljne s sedanjo velikosrbsko centralistično ureditvijo države!« Z vsemi silami, dvoljenimi in nedovoljenimi pripomočki bodo skušali nasprotniki s pomočjo vlade zmanjšati število naših glasov pri občinskih volitvah in s tem zmanjšati tudi v Beogradu uspehe SLS za našo avtonomijo. Zato mirno lahko vsake-

najdljivosti, da celo mnogo gibnejši je bil in urnejši! In sam se je naučil stvari, v katerih so ga njegovi živalski tovariši skušali zaman posnemati.

Narava sama ga je vzela v šolo.

Od prvih let mladosti je živel neprestano v svežem zraku in na toplem solncu, ki sije v tistih krajih z neprimerno večjo gorkoto in močjo ko pri nas na hladnem severu. Utrjen je bil, prehlada in drugih bolezni ni poznal, mokrota in hlad, kolikor je tega v tistem vročem pasu, mu nista škodovala.

Neprestano kretanje v naravi in plezanje po drevu je zgodaj okrepilo njegove mišice. Četudi je bil slabši ko živalski mladiči, je bil vendar mnogo močnejši in vztrajnejši, nego dorasel človek s petindvajsetimi leti, in v gibčnosti in telesni izurjenosti je prekašal najbolj izvežbanega borca.

In kako je znal plezati in skakati!

Gibčno in prožno kakor žoga je poskočil od tal in že je visel tri štiri metre visoko gori na veji. Z eno samo roko se je lahko kakor pero potegnil na vejo in urno kakor misel je splezal v vrh najvišjega džunglinega velikana.

Nalahno se je zazibal v vršiču, se pogladil šest in še več metrov daleč po zraku čez vrtoglavi prepad na sosedno drevo in z nezmisljivo gotovostjo je v skoku ujel vejo, majejo se v pišu viharja.

Šest metrov in še globlje se je spustil z vrha na nižjo vejo, se v padcu ulovil, se spet zazibal in skočil na sosedno drevo ali pa se strmoglavno spet spustil še šest in več metrov niže.

V nemem čudenju so gledali živalski tovariši mladega belokožca, zaman so ga skušali posnemati in marsikateri si je zlomil roko in nogo ali pa plačal celo z

ga Slovence, ki bo pri občinskih volitvah delal proti nam, imenujemo Judeža lškarijota, grobokopa naše boljše bodočnosti!

Volilci, agitatorji, vsi poštenci Slovinci na delo, na plan! Le vkup, le vkup uboga gmajna, da bo zmaga naša sijajna!

Naš kmet in demokratske stranke.

Ce si svoje dni rekel svojemu sosedu: ti si demokrat — te je šel skoro tožit, tako jezen je bil na ta priimek. To klesedo so tudi bolj na kratko izovarjali, n. pr.: mokrač. Se sedaj se najdejo ljudje, ki mislijo, da je demokrat in brezverec ali liberelec eno in isto. Ta pojmi je treba malo pojasniti, da ne bo nepotrebnih prepričav zaradi take besede, ki razvema strankarske strasti ravno zato, ker je ljudje ne razumejo. Ta beseda demokrat je grška. Demos pomeni ljudstvo, beseda krat pa vladanje. Demokrat je torej tisti politik, ki hoče, da bi v državi ljudstvo vladalo, to je, da bi ljudstvo po svojih zastopnikih odločevalo v državi o davkih, o šolah, o vojaštvu, sploh o vsej notranji in zunanji politiki. Zdaj že slutimo, da demokrati prav mislijo in da ta beseda ni kakšna grda. Zares, beseda in njen pomen je nekaj lepega in Bog daj, da bi pri nas prišla do veljave. To bi se namreč zgodilo tedaj, ko dobimo svojo avtonomijo. Tedaj bi ljudstvo vladalo in to bi bila prava demokracija. Ta cilj zasleduje SLS, zato je na krščanskih načelih, se imenuje krščanska demokratska stranka. Pravi demokrati so torej le pristaši SLS. No, mi poreče Pašičev ali Pribičević ali »Domovinac« demokrat: Če si ti, klerikalec, demokrat, kaj sem pa potem jaz? Vi, klerikalci ste klerikalci, demokrati smo samo mi, ki beremo »Domovino.« Mi smo demokrati. Oho, počakaj malo, Jaka! Ne bodi tako površen! Le premisli, če res pod vlado Pašiča vlada ljudstvo! Kje pa je prišla naša slovenska volja do besede? Ali je naše ljudstvo vladalo, da imamo neznosne davke, da naši invalidi poginjajo, da naši vojaki umirajo ne vemo kje in kako, da se naš jezik izpodriva vsepovsod itd. Ali je vse to volja našega ljudstva? Ne, nikdar ne! Naše ljudstvo hoče vladati, hoče biti demokratično, zato hoče vedeti, kam plačuje davke, hoče videti, da se našim vojakom deli pravica in ne preziranje itd. To, kar hoče naše ljudstvo, to je res demokratično. Kaj pa hočeta potem Pašič in Žerjav? Saj se Žerjav šteje za prvega demokrata in ga »Domovina« kot takega proslavlja. Pašič, Pribičević, Marković in Žerjav se mi zdijo podobni krotilec levov: s sifo pa tudi s strahom stopa krotilec levov — rekli bi mu: levokrat — pred nevarne zverine. Ravnotako nastopajo omenjeni gospodje s slabo vestjo in s strahom kot demokrati, t. j. krotilci ljudstev, v svoji politiki. Kratein, t. j. vladati hočejo oni nad ljudstvom in to je njih demokracija. Kako lahko se zgodi krotilec levov, da ga popadejo razjarjene zverine; ravno ista nevarnost čaka naše demokrate v političnem boju. Ljudstvo bo zmagalo in mora zmagati in vladati! To bo demokratično in pristaši SLS so v prvi vrsti navdušeni demokrati, ki res delajo temu imenu čast. Tisti demokrati pa, ki berejo Žerjavovo »Domovino«, naj gredo prej gledati, kaj pomeni ta beseda. Sicer jo bodo itak razumeli, če prečitajo ta članek. Videli bodo, da ni Žerjav in Pribičević bil nikdar pravi demokrat in razumeli bodo, zakaj se je ločil Davidovič od demokratske stranke. To je storil zato, da pomaga zatiranemu ljudstvu do njegovih pravic. Bodimo vsikdar in povsod navdušeni demokrati, zato stopimo v boj zoper »demokratske« liste, da bo res prišel kmalu čas, ko ne bo nobene druge stranke med nami, kakor le tista, ki se vojskuje za pravice vseh!

življenjem, če se je predaleč pognal za skokonogim belokožcem. Vse preneokretni so bili in pretežki za take vratolomne vaje.

Na tleh pa je daleč prekašal živali v gibčnosti in urnosti.

Gorila je na tleh neroden. Smešno se guga in ziblje po vseh štirih. Stopal nima in tudi pet ne. Njegove noge so kakor dlani na roki človekovi. Spretnje noge ali pravzaprav roke stisne v pest, kadar hodi po vseh štirih, in se naslanja nanjo. Zato je njegova hoja negotova in njegov korak ni trden. Le skokoma se poganja naprej.

Po koncu pa hodi s težavo, prav zato ker nima stopal na nogah. In povrh ga teža gornjega telesa vedno sili k tlom. Če že naredi nekaj korakov, se mora vedno spet spustiti na vse štiri. Zato si rad pomaga z debelim kolom ter se nanj naslanja pri hoji na zadnjih nogah, ali pa si utrga močno vejo.

Čisto drugače se je obnašal skokonogi mladi belokožec. Urnih pet jo je brisal po trati, kadar so se lovili in gonili za zabavo naokrog, se poganjal in skočil več metrov daleč, pa spet zdirjal naprej ter daleč za seboj pustil okorne tovariše. Po vseh štirih kakor žival vobče ni hodil, razen tistikrat ko je bil šele leto dni star. Telo mu je bilo vse drugače vzrastlo in samo ga je naučilo pokončne hoje.

Pa ne samo da je prekašal živali po telesni gibčnosti in okretnosti, — tudi po duhu jim je bil pravi mojster.

Brihten je bil, bistroumen fantič. Saj je bil sin visoko izobraženega lorda Greystoke, potomec plemenite angleške rodovine. Razum se mu je zgodaj in naglo razvijal.

PRIJATELJEM IN ZNANCEM BLAGOPOKOJ- NEGA G. DR. VERSTOVŠEKA!

Leto je minulo o Veliki noči, kar smo ga izročili materi zemlji — našega dobrega in delavnega dr. K. Verstovška. Kdor ga je poznal, tudi ve, da je dr. Verstovšek celo svoje življenje z največjim navdušenjem delal samo za slovensko ljudstvo. Z odločnostjo in brezobzirnostjo, ki je bila le njemu lastna, se je boril za pravice slovenskega naroda povsod: doma, v Gradcu in na Dunaju. Poleg tega je bil neumorno delaven za gospodarske koristi našega ljudstva. Bil je oster boj v Kmetijski družbi in pri deželni odboru v Gradcu. Bil je vztrajen in dosleden zadrugar in posojilničar. Vrh tega je bil vnet in ognjevit delavec v vseh naših organizacijah. Da sta Maribor in Stajerska severno od Drave pri Jugoslaviji, je pač neoporečna zasluga dr. Verstovška, ki je v najhujših in najnevarnejših urah nepopustljivo zastopal slovenske pravice.

Dr. Verstovšek je bil gotovo eden najzaslužnejših slovenskih mož, ki je res delal za ljudstvo, ki je pa na sebe in na svoje čisto pozabil. Brez premoženja je stopil v politiko in v javnost, in brez vsakega premoženja se je ločil od nas. Bil je nesebičen, zato ni zapustil ničesar. In država, za katero je žrtvoval svoje zdravje in življenje, ona mu je plačala zasluge z nehvaležnostjo. Niti penzije niso naklonili njegovi vdovi, kakor bi ji šla po javni službi, ki jo je opravljal pokojni dr. Verstovšek.

In tako naš nesebični narodni delavec in ljudski prijatelj, velezaslužni dr. Verstovšek, že nad eno leto počiva v grobu, ne da bi imel nagrobni spomenik. Res sramota bi bila za nas njegove prijatelje in znance, ako bi ostal njegov grob brez spomenika. Zato so se storili potrebni koraki, da se dr. Verstovškov grob okraši s skromnim, pa lepim spomenikom, ki bi se odkril povodom mladinskega dneva 24. avgusta t. l. Podpisani prav uljudno prosijo vse prijatelje in znance blagega pokojnika, pa tudi zadruge in posojilnice ter občinske svete in posamezna društva, da žrtvujejo in zbirajo vsak po svoji moči za nagrobni spomenik dr. Verstovška. Naše ljudstvo je postavilo že nagrobne spomenike raznim narodnim in ljudskim dobrotnikom, prepričani smo, da ga bo postavilo tudi velezaslužnemu dr. Verstovšku!

Darovi za dr. Verstovškov spomenik se naj pošiljajo na naslov podpisanega in se bodo objavljali v »Slov. Gospodarju« in v »Straži«.

Dr. Anton Jerovšek, ravnatelj Cirilove tiskarne.

Mladina, tudi živalska, se rada igra in nočavo poganja. In brihtni belokožec si je izmišljal vsakovrstne igre, pretkano je znal voditi za nos trapaste tovariše. Skril se jim je, da so ga dolgo zaman iskali, in nena doma je planil med nje kdove odkod, da so vsi prestrašeni zbežali na vse strani. Ali pa jih je iz svojega skri vališča obmetaval z orehi in gnili sadeži, da so jezno renčali, pa vkljub vsemu zaman stikali za njim.

Skratka, belokoži najdenec je, izvemši telesno moč, daleč nadkriljeval svoje živalske tovariše in že v zgodnji mladosti kazal, da ga vodi razum, ki ga njegovi sodruzi niso imeli.

Njegovo življenje je potekalo srečno in mirno.

V spominu se mu ni ohranil niti najmanjši vtis v prvi dobi njegovega življenja. Ni vedel, da je zunaj njegove džungle in razen divjih živali, ki so v njej prebivale, še kak drug svet.

Razmeroma pozno se je zavedel velike razlike med seboj in med svojimi »tovariši«.

Opazil je, da ima neznatno telesce, gladko od solncea ožgano kožo. Njegovi tovariši pa so bili močni, čokasti in kar je bilo v njegovih očeh najlepše, poraščeni so bili z lepim temnorjavim, kosmatim kožuhom.

Sramoval se je svojega neznatnega, golega telesca. Da bi jim bil podoben, se je vsega pomazal z blatom od glave do pete.

Pa blato se je posušilo, se odluščilo ter odpadlo. Povrh mu tudi nesnaga ni dobro dela. Nazadnje je sklenil, da se bo rajši sramoval svoje gladke kože, ko pa da bi hodil nesnažen in blaten.

Kršakov rod je pogosto zahajal na lov v hribovje, ki je ležalo nekaj milj v notranjščini dežele.

Politični ogled.

Država SHS.

Ko se je videlo, kako ogromno nezadovoljstvo so vzbudili širom države poslednja rešitev krize in neparlamentarni dogodki, ki so isti sledili, so krogi, ki stoje blizu dvora, takoj pričeli izjavljati, da smatra krona to rešitev in to stanje kot začasno, ki mu mora takoj slediti druga vladna osnova, ki bo čvrsta in ki bo zmožna vzdržati zakonitost in ustavnost. Dočim nekateri krogi ne dajejo posebne važnosti tem vestem, češ, da so vržene v javnost samo v svrhu ublaženja skrajnega ogorčenja ljudstva, so začeli radikali že z novimi načrti, po katerih naj bi prišel v ospredje predsednik skupščine Ljuba Jovanović. Ta je bil zadnji čas pravi sluga Pašiča, poprej je pa večkrat naglašal potrebo sporazuma. Do novih načrtov pa vodi radikale tudi vedno večje nesoglasje s policajdemokratskimi zavezniki. Pribeževci so hoteli spraviti celo vrsto svojih ljudi na važna mesta. Med ukazi, ki so jih pripravili, je bilo tudi imenovanje dr. Baltića za velikega župana v Ljubljani in imenovanje ptujskega okrajnega glavarja, znanega demokrata dr. Pirkmajerja, za velikega župana v Mariboru. Glede teh dveh se je še pred sejo hvalil državni podtajnik Wilder napram svojim prijateljem, da sta imenovana. Vsi ti ukazi so bili od strani radikalnih ministrov kratkoma odbiti. Na seji je vsled tega prišlo po pripovedovanju samih ministrov do skrajno burnih prizorov in preprirov. Posebno sta se razburjala Pribežević in Wilder, ki sta očitala radikalom kršitev sporazuma, češ, da jim je Pašič dal besedo, da je smatrati Hrvatsko in Slovenijo za njihovo polje. Nato jim je Pašič odgovoril, da je ta sporazum veljal za prvo zvezo, da pa sedaj ne velja več.

Atentat na zveznega kanclerja avstrijske republike.

Ko se je v nedeljo zvečer avstrijski zvezni kancler dr. Seipel zvečer iz Dunajskega Novega Mesta pripeljal na dunajski južni kolodvor, je nek človek, ki se je peljal v istem vlaku kot kancler, nanj izvršil atentat. Ustrelil je vanj iz revolverja in je strel šel kanclerju skozi pljuča. Rana je težka, toda ni smrtna. Kanclerja so pri polni zavesti prepeljali v bolnico. Atentator pa je, ko so ga aretirali, oddal strel sam nase in se težko poškodoval. Piše se Javorek in je delavec iz Pottendorfa pri Dunajskem Nov. Mestu, star 30 let. O nagibih svojega atentata trdovratno molči in tudi sicer noče dati nobenih podatkov.

Nemiri v Albaniji in v Rumuniji.

Albanija je pred državljansko vojno vsled vednih sporov med južnimi in severnimi plemeni in pa vsled italijanskega hujskanja. — V Rumuniji pa nasiklost vlade izziva silno ogorčenje in odpor, ki se lahko vsak čas pretvori v pravo revolucijo.

Nemčija

je pred važno in usodno odločitvijo: ali sprejme strokovnjaške predloge glede vojnih odškodnin ali ne. Nacionalisti rujejo proti ter hočejo Nemčijo zapeljati do sovražnega čina proti zaveznikom baš sedaj, ko se v Parizu in v Londonu kaže toliko pomirljivosti in volje za pošten sporazum. Najboljši in najvnetejši zastopnik republikanske Nemčije in miroljubne politike je še katoliški centrum in bo sreča, če bo on s pomočjo socialistov obdržal vlado.

Tam se je skrivalo jezerce v gosti goščavi džungle. Mirno in gladko kakor zrcalo je bilo njegovo površje, saj vetrovi niso našli poti globoko tja doli med griče in med džungelske velikane. Nizek je bil breg jezera in goščava je segala skoraj trdo do vode. Hladna in čista je bila ta voda in vabila je prebivalce džungle, da so si k njej hodili hladiti jezo.

In tam je bilo, da je belokoži deček prvokrat zagledal obraz svojega rojstva in spoznal bistveno razliko med seboj in živalskimi tovariši.

Vroč poleten dan je bil, ko je prišel z mladimi tovarišem k bregu. Žejna sta bila in piti sta hotela. Legla sta in se sklonila nad vodo in njuna obraza sta se zrcalila v mirni gladini.

Kako se je prestrašil Trzan!

Dovolj je že bilo sramote, da je imel tako grdo, golo kožo, — sedaj pa še tale spačen, grdi obrazek! Čudno, da ga je še vohče kdo hotel pogledati!

Tele majhne, rdeče, napete ustnice! In tile drobni beli zobje! Kaka siroččina je bila to v primeri z mogočnimi čeljustmi, širokimi koščenimi lici, nizkim čelom in strašnim zobovjem njegovih srečnejših tovarišev —!

In nos! Oh —!

Stisnjen je bil in tenek, napol sestradan! Ves zaradel je Trzan, tako ga je bilo sram, ko ga je primerjal z lepimi, širokimi nosnicami tovariševimi. Takega ploščatega, širokega nosu si je želel. Črez pol lica je segal!

In vohče ves obraz —! Kako imenitno bi bilo, če bi imel tako lep, širok in divji obraz, kakor ga je imel tovariš, je premišljeval.

In ko je zagledal svoje oči, tedaj je od groze skoraj v vodo padel.

Pred novo francosko vlado.

Novo, Herriotovo francosko vlado bodo socialisti podpirali pod sledečimi pogoji: 1. Splošna amnestija. 2. Zopetno nastavljenje vsled štrajka odpuščenih železničarjev. 3. Uvedba davka na dohodnino in znižanje indirektnih davščin. 4. Znižanje vojaške službene dobe. 5. Vzpostavitev normalnih odnosov z Nemčijo in Rusijo. 6. Sprejetje strokovnjaškega načrta brez pridržkov in sprememb.

Naša zborovanja.

V Konjicah se vrši na binkoštni ponedeljek ob 9. uri v prostorih Kmečke hranilnice in posojilnice okrajni sešestanek SLS. Poroča g. poslanec dr. Hohnjec.

Na binkoštno nedeljo, dne 8. t. m., se vršita sledeča shoda SLS: v Braslovčah po ranem sv. opravilu v gostilni Terezije Brišnik. Poročata poslanec Krajnc in tajnik Munda; v Hočah po ranem sv. opravilu v Društvenem domu. Govori poslanec Palež.

Na binkoštni ponedeljek, dne 9. t. m., se vršijo naslednji shodi SLS: pri Sv. Ani v Slov. gor. ob pol 8. uri v gostilni Breznik; poroča poslanec Žebot. — Pri Sv. Miklavžu pri Ormožu po ranem sv. opravilu v Društvenem domu; govori tajnik Krajnc in poslanec Bedjanič. — Pri Sv. Joštu na Kozjaku po sv. opravilu v cerkveni gostilni; poroča poslanec Pušenjak. — Pri Sv. Lovrencu na Pohorju po rani sv. maši v gostilni Koder; poroča poslanec Palež. — V Puščavi ob pol 10. uri v gostilni pri Fikalu; poroča poslanec Palež. — V Zalcu po ranem sv. opravilu v cerkveni hiši; poročata poslanec Krajnc in tajnik Munda. — V Zibiki po ranem sv. opravilu pri cerkvi; poroča poslanec Vrečko.

Sv. Ana v Slov. gor. Tu se vrši na binkoštni ponedeljek, dne 9. junija, po rani sv. maši v gostilni g. Breznika javen shod SLS. Poroča poslanec Žebot. — Isti dan popoldne bo enako zborovanje v Lokavcih v hiši g. A. Senekoviča.

V Celju se vrši dne 10. t. m. ob 8. uri zvečer v vrtni dvorani hotela »Beli volk« shod SLS. Poroča poslanec Pr. Žebot.

V Slivnici pri Celju se vrši v nedeljo, 15. t. m., po ranem sv. opravilu shod SLS. Poroča poslanec Vrečko.

Slovenjgradec. V nedeljo, dne 1. junija, se je vršil pri nas okrajni shod SLS, kateremu je predsedoval načelnik okrajne kmečke zveze g. Hribnik. Poslanec Vlado Pušenjak je orisal politični položaj; zborovalci so nato soglasno izrekli zaupanje Jugoslov. klubu in poslancu okraja ter ogorčeno protestirali proti državnemu udaru, katerega je izvršila manjšina narodne skupščine. Nato je dajal poslanec navodila glede obče volitev ter pozival vse odbornike krajevnih organizacij k vstrajnemu delu. Končno so se razpravljala razna organizatorična vprašanja. Zborovalci so nato razpravljali s svojim poslancem o celi vrsti raznih vprašanj in pritožb, dobili zadovoljiva obvestila in zagotovilo, da se bo za opravičene zahteve volilcev zavzel. Shoda so se udeležili zastopniki ogromne večine občin iz okraja, posebno častno je bila zastopana župnija Razbor. — Pri nas se vse stranke pripravljajo na občinske volitve. Naše vrlo kmečko ljudstvo v okraju stoji odločno na stališču, da se treba izogibati vseh onih trgovcev in obrtnikov, kateri bodo kandidirali na listi izdajalske demokratske in protislovenske Schullerjeve stranke. Take kandidate bomo v listih večkrat predstavili ljudstvu, zato naj si premislijo, predno bodo naselili dr. Pirnatu,

Črna pika, krog nje velik rjav madež in krog madeža je bilo vse belo. — Strašno —!

Kako lepe oči je imel tovariš! Majhne, bodeče, vse s krvjo zalite, nasršene, globoko pod čelom ležeče, trdo ob nosu. — In kako divje so gledale!

Tako je bil zamišljen v ocenjevanje svojega obraza, da ni slišal rahlega šumenja trave in listja za seboj. Tudi tovariš ni ničesar čul. Pila sta in plaskajoča voda in zadovoljno grgranje je uglasilo tihe stopinje sovražnikov.

Komaj dvajset korakov za njima je bilo.

Sabora, orjaška levinja, se je plazila po goščavi. Previdno je postavljala nogo za nogo, neslišno je vsakokrat položila mogočno šako v mehko travo, preden je dvignila drugo. Tako je lezla bliže, s trebuhom trdo ob tleh, včasih je pomigala z dolgim repom, — orjaška mačka, ki se pripravlja na skok.

Sedaj je bila komaj deset korakov oddaljena, z največjo previdnostjo je skrčila zadnje noge tesno pod telo, silne mišice so se napele pod lepim rumenkastim kožuhom.

Tako tesno ob tleh je čepela, da je skoraj videti ni bilo iz trave, le skrčeni hrbet je gledal iz nje, pripravljen na silni skok.

Rep se ni več genil. Miren, raven je ležal na tleh.

Za trenutek je ležala nepremična kakor iz kamna izsekana. In nato je strašno zrjavela in planila.

Sabora je bila pameten lovec. Divji krik pri naskoku bi se manj premetenemu lovcu zdel nepreviden. Ali ne bi z večjo gotovostjo ugrabila plen, če bi tiho in molče planila nanj?

(Dalje prihodnjič.)